

Letošnja taborjenja

Letos pričakujejo taborniki rekordno udeležbo na poletnih taborih.

Prvič se je zgodilo, da so se čete že junija meseca udeležile taborjenja. V Rovinju sta taborili dve četi v dveh izmenah po 5 dni s po preko 40 udeleženci; taborniki CETE BRATSTVO in doma ŽEKŠ odreda Rožnik in vodnice Runkove čete.

Sicer pa bodo poleg dveh junijskih izmen v Rovinju julija in avgusta še 4 izmene odreda Rožnik in izmena Rašiškega odreda. Računajo, da bo taborilo v tem istrskem mestu preko 500 otrok in mladine iz Šiške.

V BOHINJU pa bo okrog 150 članov odreda DOBRE VOLJE bivalo v treh izmenah. Na istem prostoru naše občinske zveze tabornikov pa bo občinska taborniška zveza priredila še desetdnevni vodniški tečaj za okrog 50 bodočih vodij vodov enot v Šiški. BELI BOBRI bodo julija in avgusta taborili na prostoru ZT občine v Ribnem pri Bledu. V dveh izmenah se bo zvrstilo okrog 100 otrok in mladine tega odreda.

Na 8. ZLETU ZVEZE TABORNIKOV SLOVENIJE v Ilirski Bistrici pa je šišenske organizacije tabornikov zastopalo preko 80 delegatov.

Priznanja našim tabornikom

Na 8. ZLETU SLOVENSKEGA TABORNIKOVA v Ilirski Bistrici so prejeli visoka taborniška priznanja tudi naši taborniki.

Za enoletno uspešno delo je v Sloveniji prejelo ob 30. obletnici organizacije 19 odredov naziv PARTIZANSKI. Kar trije so ostali v Šiški. Tako bodo leto dni ta naziv lahko nosili naši odredi: BELI BOBER, DOBRA VOLJA in ROŽNIK.

Pismena priznanja

so prejeli: Matilda ČERNETIČ, Tone GOGALA, Milan JEVTIČ, Matej MAKOVEC, Mile NUNIČ, Frida SMOLJANOVIČ (vsi iz Rožnika) ter Bogo SEME in Romana ŠKANDER (oba iz Bobrov).

Srebrni znak ZT Slovenije

so prejeli: Andreja BELINA, Gojko BERVAR (oba ODV), Janez BOGATAJ (OR), Jasminka DRAŽEVIČ (OBB), Goran FILIPOVIČ, Gregor MAJNIK (oba iz ODV) in Mitja MERJASEC ter Andrej PEČNIK (oba OBB), Igor PERSOLJA, Niko PESEC in Toni PRAZNIK (vsi trije iz OR).

Zlati znak ZT Slovenije

je prejel Samo ŽORŽ iz OBB.

Srebrni javorov list z žarki

visoko jugoslovansko taborniško odličje, so prejeli: Janez ILOVAR, Ljubo JASNIČ in Franci SMOLINSKY, vsi iz odreda Rožnik.

Ob 30. obletnici ZT Slovenije so prejeli posebne zlate značke: Janez KOROŠEC, Tone SIMONČIČ in Iztok dr. WINKLER, vsi iz odreda Rožnik; Ana in Jože KENK in Oskar STICH iz OZ.

TABORNIŠKI VOZLI

Na skici je prikazanih nekaj osnovnih vozlov, ki jih uporabljamo v praksi, pa naj gre za privez čolna, planinca v navezi ali le za skrajšanje vrvice pri šotoru. Naj jih na kratko opredelimo, v kakšne namene jih lahko uporabljamo tudi v vsakdanjem življenju, ne le taborniki!

TKALSKI VOZEL

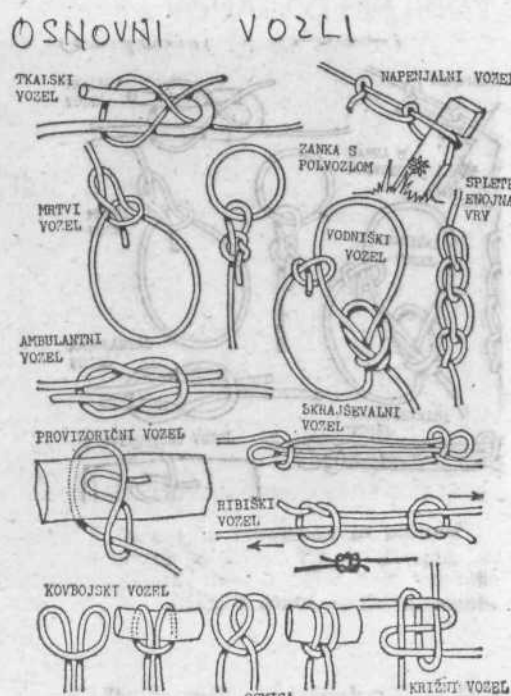
je primeren za zvezovanje dveh vrvi različnih debelin, kjer drugi vozli zdrsiyo.

NAPENJALNI VOZEL

v glavnem uporabljamo za privezovanje šotorske vrvice na količek v zemlji. Uporabimo ga, če se nam pokvari napenjalec. S tem vozlom napenjamo ipr. tudi mreže za odbojko, perjanico, privezujemo čolne itd.

MRTVI VOZEL

poznajo zelo dobro tudi planinci; s tem vozlom sta navezana prvi in zadnji v navezi. Vozel napravimo v eni potezi okrog pasu.

VODNIŠKI VOZEL

je v bistvu navaden dvojni voz, ki ga hitro naredimo. Drugače pa je, če ga zavežemo sredi vrvi! Ta voz je varen, ker ne drsi; uporaben je ne le za planince, ampak pogosto tudi na taboru. Skica prikazuje ta voz, kako ga ojačamo z ostankom vrvice.

AMBULANTNI VOZEL

je primeren za zavezovanje dveh enako debelih vrvi, za zavezovanje trikotne rute, za utrditev zlomljenega uda. Vozel je ploščat in ne tišči. To ime je dobil, ker ga pogosto uporabljamo pri prvi pomoči. Vozel lahko lepo razvežemo, četudi je star ali močno zategnjen.

SKRAJŠEVALNI VOZEL

uporabimo, če je vrv predolga, pa nam jo je žal rezati in jo rajši skrajšamo. Vozel je uporaben le, če je vrv napeta, sicer ne drži. Vozel je tudi zanimiv, ker dolžino vrvi lahko uravnavamo. Če vlečemo za krajni zanki, se vrv krajša, če pa potiskamo notranji polzanki narazen, se vrv razveže. Če povlečemo za srednjo vrv, se voz takoj razveže.

ZANKA S POLVOZLOM

je neke vrste drseči voz, ki ga uporabljamo pri povezovanju zavojev, za pritrditev zanke na vejo, na obroč ipd.

PROVIZORIČNI VOZEL

Z njim začasno pritrdimo vrvico k šotoru, če nimamo pri roki napenjalec, zavežemo hlobo, ki ga vlečemo skozi gozd ipd. Vozel dobro drži le, če je polzanka nizka in široka.

RIBIŠKI VOZEL

poznajo ne le ribiči, ampak tudi drugi. Uporabimo ga za zavezovanje dveh vrvi, ki sicer ne bi dobro držali, če bi ju povezali z drugim vozlom.

KAVBOJSKI VOZEL

uporabimo za pritrditev sredine vrvi na debelejšo vrv ali na druge predmete kljuko, obroč, vejo, drog).

OSMICA

ali vrzni voz, uporabimo takrat, ko moramo pritrditi sredino vrvi na predmet. Da pa bo ta voz tudi držal, moramo s koncem glavnega dela narediti zavarovalni voz (lahko npr. napenjalni).

KRIŽNI VOZEL

je od vseh navedenih vozlov najtežji in tudi najlepši. Ta voz uporabimo pri izdelavi vrvi čez potoč, pri izdelovanju ročnih del za okras, za privezovanje enega konca vrvice k sredini druge vrvi ali če morajo iz enega vozla potekati štiri vrvi v različne smeri.

SPLETENA ENOJNA VRV

je marsikomu že znana; otroci se radi igrajo z vrvjo in spletajo na ta način npr. bič. Sicer pa na ta način tanjše vrvi spleta močnejše, in to dvakrat, trikrat, če gre za zelo tanko vrv, iz katere želimo narediti močno vrv.

Toliko le na kratko o vozlih, ki se jih učijo taborniki že na svojih prvih sestankih. Vsi vozli so preprosti in se jih lahko vsak nauči po skici. Morda bo malce težji le mrtvi voz, če ga vežemo okrog pasu.

Do večjih akcij v naravi se otroci mimogrede ob igri naučijo teh vozlov. Pomerijo se v hitrosti vezanja posameznega vozla; naučijo se vezati vse vozle z zavezanimi očmi ipd.

V praksi pa za učenje vezanja vozlov uporabljamo »taborniško vrvico«; to je pletena 5 mm debela vrvica, dolga 5 metrov in označena po metrih ter služi taborniku še kot pripomoček za merjenje krajših razdalj.

Prijateljska tekma na Šmarni gori

Jate zmajev nad Šiško

Šmarna gora je poznana in priljubljena izletniška točka Ljubljancem. Poznajo jo tudi vsi slovenski zmajarji. Prvi slovenski poleti so bili na Šmarni gori. Med zmajarji so bili večinoma domačini iz Tačna, Pirniča in Šmartnega. Do letošnjega leta so vsi ti letalci delovali v zmajarskih društvih v Ljubljani in Škofji Loki. 27. 2. 1981 pa je bilo ustanovljeno društvo zmajarjev »Šmarna gora«.

Za leto 1981 so planirali očiščevalno akcijo poti na Šmarno goro, izgradnjo nove vzletne rampe na Šmarni gori, sodelovanje na praznikih krajevnih skupnosti in občine, sodelovanje z okoljskimi OO ZSMS, gasilskimi društvi, planinskim društvom Šmarna gora in organizacijo tekem.

16. 5. 1981 ob 13. uri so organizirali prvo prijateljsko tekmo. Namen te tekme je bil preveriti pripravljenost tekmovalcev za bližnje državno prvenstvo na Kriški gori. Glede na ugodne vremenske razmere je tekmovalna komisija pred pričetkom določila disciplin po tekmovalnem pravilniku. Čas jadriranja je bil omejen, vsak tekmovalec je moral obleteti čimveč pylonov v obliki osmice ter pristati v omejen prostor s piko. V lepem vremenu in ugodnem vetru so tekmovalci leteli skupno 9 ur.

Tekmovanje je odlično uspelo. Pri organizaciji te tekme so zmajarji pridobili dosti novih izkušenj.